

GIMI MAGAZIN

Augusztusi gólyatábor

Ez a két nap csodálatos volt, ugyanis egész nyáron ezt vártam. Nemcsak azért, mert új iskolába kerülök, új barátok és új tanárok vesznek majd körül, hanem hajtott nagyon a kíváncsiság: milyenek lesznek a szobatársaim, hogy fognak megtréfálni a végzősök, ki lesz az osztályfőnököm?

Először furcsa volt, hogy újra Cseresznyésben jártam, ahova régen egyszer-kétszer kibicikliztem. Ennek ellenére hamar megszoktam a két nap időbeosztását, programjait. A legemlékezetesebb az ébresztés volt, a 12.-esek java része már negyed 8-kor megjelent és mindenféle zörgős-zajos dologgal – dob, kereplő – keltettek minket. A végzősök kreativitását bizonyítják az alábbi feladatok is: reggeli torna slaggal, menetelés verssel, versenyfutás az erdőben. Hát, nem unatkoztunk!

Szőke Adrienn, 9. B

Legyen vidám! Diákos! Valami szokatlan, más, mint eddig! És sikerült!

Fotó: Kövi Gergő

Először készült iskolánk flashmobra, amit a 70kedünk csoport készített elő és Bor Andrea, volt gimnazista, tanított be. A gimnázium hetvenéves évfordulója alkalmából egész iskolánk minden tanára és diákja kivonult a Polgármesteri Hivatal elé, hogy ott a villámcsődületet megvalósíthassuk és kisfilm is készülhessen a táncunkról. Jó kis csoportosulást hoztunk létre, mindenki együtt mozgott, integetett. Háttérben a gimi zászlója, előtérben a táncosok, középen mi! Jó közösség, jó időben, jó helyen! Ezek voltunk mi!

Gólyákról, gólyákkal, gólyáknak...

Ha a gólyaavatóra gondolok, mindig az jut eszembe, hogy a felsőbb évesek kínos helyzetekbe kényszerítik a kisebbeket, a Paksi Vak Bottyán Gimnáziumban a kicsi hetedikeseket és a két kilencedik osztályt, mi „nagyok”, a végzősök. Most kifejtem olvasóimnak, hogy itt nem így történik, legalábbis idén a barátságos, jókedvű, segítőkész, alkalmazkodó, vicces, szép titulusokat lehet a gólyaavatóra aggatni.

Húgom is idén kezdte a gimnit, és minthogy én végzős vagyok, feladatomban éreztem, hogy még aktívabban részt vegyek a gólyák igazi gimissé avatásában. Elvállaltam nagyon szívesen, hogy az egyik műsorközlő én legyek. A feladatok agytrösztjei a tizenkettedikes diákok voltak, idén újabb- és újabbfajta kihívás volt a porondon. Például sikeresnek mondható a fóliáról való nutella nyalogatása, a szerelmi vallomás tizenkettedikesek számára, a népdaléneklés, a lufi pukkasztás egymáson, a tejfejes lyukas gumikesztyűből. Szóval tényleg a nevetés volt a főszerep.

Húgomat megkérdeztem néhány dologgal kapcsolatban. Első kérdésem az volt, hogy ők kicsi gólyaként hogyan is élték meg a gólyaavató napját, ami ugye úgy kezdődött, hogy a számukra kijelölt módon kellett iskolába jönniük (felszerelés a fiókban, gumicsizma, gólyacsőr, úszósapi), és az egész napot úgy kellett eltölteniük, miközben mi, végzősök folyton „piszkáltuk” őket. Húgom így felelt: eleinte megszeppentünk és bevallom őszintén, meg is ijedtünk a tizenkettedikesek magas, kárörvendő alakjától, de ahogy kezdetét vette az avatás, máris feloldódtunk. A nap folyamán igazából kedvesek voltak velünk, és mi is velük együtt nevtünk a feladatok végrehajtása közben, majd a videókon, amiket az osztálytársak készítettek egymásról.

Utána a délutánról kérdeztem, az igazi avatásról, hogy mennyire volt kínos, vagy épp lesújtó. A felelet így hangzott: Kínos? Talán egy kicsit. De hogy lesújtó, egyáltalán nem, nagyon is vicces volt, és szórakoztató. Mi éppúgy élveztük, mint ők. Óh, és a gólyaeskü, az parádés volt! El kellett ismételnünk az eskü pontjait, ami sokat követelt tőlünk, de ez csak formalitás volt. Rá kellett eszmélnünk, hogy ez nem a megaláztatásról szólt, hanem hogy eltöltsünk együtt egy szép, csapatépítő napot.

Akkor igazából elmondhatjuk, hogy összességében véve nagyon is gyümölcsöző volt az avatás, hiszen a kisebbek teljesen beilleszkedtek a gimis életbe és a nagyok közé. Mi, végzősök szintén ezt gondoljuk, élveztük ezt a napot, és mindannyian reménykedünk, hogy az egyetemeken is ilyen kedvesen fog eltelni ez a nap.

Nikl Ágnes Dorottya, 12. A

Győzteseink - Bemutatkoznak új tanáraink: Lizák - Pető Viktória és Kovács Viktor

Hogy tetszik eddig az iskola?

Fantasztikus! A középiskolás kor senkinek sem egyszerű, sem diának, sem tanárnak, sem szülőnek. ☺ De amikor sikerül kialakítani egy olyan diák-tanár kapcsolatot, ahol mindkét fél a lehető legtöbbet hozza ki a másikból, és közben jól is érzi magát, annál kevés felemelőbb érzés van.

Melyik a kedvenc tanterme?

Minden szaktanteremnek megvan a maga varázsa, főleg egy fizika és kémia teremnek, ahol még az illatok is tudományosak, ☺ de legjobban az osztálytermet szeretem, amikor azok tükrözik a tanulók egyéniségét. Sajnos még nem jártam mindegyikben, de a minap bekukkantottam a 10. A-sok termébe, az zseniális! ☺

Örült annak, hogy felvették, illetve milyen érzelmeket váltott ez ki önből?

Teljesen váratlanul jött a lehetőség, és nehéz döntés volt, hiszen akkor egy ötödikes osztály osztályfőnökeként dolgoztam. Nagyon nehéz volt otthagyni azokat a kicsi gyerekeket, de szakmailag mindenképpen előrelépést jelent egy gimnázium. Az is segített a döntésben, hogy csupa jót hallottam az iskoláról, az itteni kollégákról és az ide járó diákokról.

Mi akart lenni gyermekkorában?

Gyermekpszichológus. Ez a tudomány a tanárság nagyon fontos része, ha azt vesszük, minden tanár egyben pszichológus is. ☺

Gyerekként milyen érzelmek fűzték a tantárgyához?

Végzős gimnazista voltam, amikor bejött a tantárgy számítástechnika néven, a Disk Operating System volt a tananyag, ami a lemezek kezelésére képes operációs

Mi akart lenni gyerekkorában?

Sokáig mérnök akartam lenni, mert a nagypapám is az volt és szerettem az ő rajzait nézegetni, de hamar rájöttem, hogy ez nem az én világom. A történelem viszont mindig is érdekelt és ez a tanársággal is össze-párosult.

Mikor döntötte el, hogy tanár lesz?

Maga a tanári hivatás 11-es koromban kezdett el érdekelni és akkor határoztam el, hogy ezzel szeretnék foglalkozni. Sokáig sportoltam és a kisebbeket én vittem el edzésről. Már ekkor is tetszett a tanár-kodás, úgyhogy ez a kettő így egybevágot.

Melyik egyetemre járt?

A Pécsi Tudományegyetemre jártam és végeztem bölcsész-tanári karon.

Mi a véleménye az iskoláról?

Eddig nagyon kellemes a hangulata. Nagyon diákbárat hely, családias a légkör, nem tudok semmi rosszat mondani, kivéve a 7. H magatartásával kapcsolatban. ☺

rendszer volt. Rendkívül érdekesnek találtam, de akkor még az informatika nem jelentett annyit egy kamasz életében, mint manapság. Később a főiskolán már „hétköznapi” dolgokat tanultunk: Word, Excel, Powerpoint, C++ nyelv alapjait. Aztán az egyetemen ennél cifrabb dolgok is szóba kerültek ☺

Mikor döntött úgy, hogy tanár lesz?

Ha belegondolok, látszólag véletlenek sorozatának eredménye az, hogy tanár lettem. De nem hiszek a véletlenekben. ☺ Tulajdonképpen, a tanári pálya talált meg engem, nem én őt. ☺ Ma már tudom, hogy ez nem is alakulhatott volna jobban.

Melyik a kedvenc informatikai témája?

Ez nehéz kérdés. Szerintem az a legszebb az informatikában, hogy egy folyton fejlődő terület. Nem csak Word meg Excel, melyekben persze folyamatosan találhatunk új funkciókat, hanem már mindenhol ott van. Amiről gimisként még csak nem is hallottunk, most a kezünk ügyében van nap, mint nap. Például a mobiltelefonok. Az első telefonomat 18 évesen kaptam, egysoros „fekete-fehér” kijelzője volt, és még sms-t sem lehetett vele írni mindamellett, hogy elég nagy helyet foglalt el az ember lányának bulizós táskájában. ☺ Szóval az informatika folyamatosan fejlődik és fejleszt. És ami ma még sci-fi, az holnap már valóság lesz. Ahhoz, hogy a gépeket és kutyüket uralni tudjunk, az informatika valamennyi területének alapjait ismernünk kell, hogy építhessünk rá, amikor szükséges. Ettől szép ez a tantárgy.

Kramarik Milán 7. H

Hol szeret a legjobban tanítani?

Inkább a digitális táblával felszerelt termeket szeretem, mert nagyban megkönnyítik a tanítást.

Melyik a kedvenc történelmi témája?

Leginkább azokat a témákat szeretem, amelyek Magyarországgal kapcsolatosak. A reformkortól egészen a II. világháború végéig.

Mit gondol, miért fontos, hogy a gyerekek ismerjék a történelmüket?

Úgy gondolom, hogy a múltból, a már elkövetett hibákból nagyon sokat tudunk tanulni. Fejleszti a diákok gondolkodásmódját, közben megismerkedünk új nézetekkel, így a későbbiekben is megfontoltabb döntéseket hozunk.

Hogy érzi itt magát?

Nagyon örülök, hogy ebbe az iskolába kerülhettem és ezt nem azért mondom, mert ezt kell, hanem, mert így is érzem.

Csiba Zsófia Eisenberger Alíz 7. H

A kutatók napjáról

Az idei kutatók napja egy varázskastélyhoz hasonlított. A folyosók tele vannak gyerekekkel, felnőttekkel, kicsi alsósokkal és kísérőkkel, mindenki vidám és izgatott. A folyosókról pedig titkos szobák nyílnak: a termék, ahol varázslat folyik: fizikai, kémiai kísérletek. Érdekes alakzatok másznak elő lombikokból, süvít a palack a tanári asztal előtt, mikroszkóp alatti csodavilág nagyban jelenik meg, mindenki a kivetítőt bámulja. Óriási buborékok táncolnak üvegdal kíséretében. További termék nyílnak: lehet sakkozni, robotokra csodálkozni, angol-német-latin játékos nyelvi feladatokon töprengeni: megannyi kreatív lehetőség. Varázsképek is készülnek karcolásos technikával, mindenki haza is viheti alkotását. A dráma-szobában beugróznak a gyerekek, háborús üldözöttséget és odafigyelő szeretetet idéznek meg előadásukkal. Történelmi vetélkedők és az Erőmű interaktív kiállítása színesítik a sétát. És végül az utolsó szoba: önmagunk. Mert ilyenkor mindenki elgondolkodik magán is: mi tetszett nekem, én miben lennék jó, mi az, ami egyáltalán nem megy. Ezáltal önismeretre tehetünk szert és gondolkodhatunk magunkról, érdeklődési területeinkről, megélhetjük őszinte érzelmeinket. Önmagunk megfejtése, kutakodásunk saját belső világunkban a legizgalmasabb élmény. Ez a kutatók napjának igazi hozadéka. Köszönet illeti ezért inspiráló tanárainkat, segítők diáktársainkat. Találkozunk jövőre!

Szerkesztő: Fittné Szilvássy Ildikó
Bernáthné Szabó Adrienn
Lizák-Pető Viktória
Elérhetőség: fitt.ildi@gmail.com